Derek Prince

Az igazság szelleme

Fordította: Rácz Roland

Kedves Barátom!

„És én kérem az Atyát és más segítőt ad nektek, hogy bennetek lakjon mindörökké, az igazság Szellemét, akit a világ nem képes befogadni, mert sem nem látja, sem nem ismeri őt. De ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.” (Jn 14,16-17. angol ford.alapján)

Amikor Jézus megígérte tanítványainak, hogy az Atyától isteni segítőt kér számukra, Ő ennek a segítőnek különleges nevet adott, az igazság Szellemének hívta őt. Ugyanakkor azonban figyelmeztette őket, hogy a világ nem lesz képes befogadni ezt a segítőt.

Miért nem? Ezt a Szentírás két indokkal támasztja alá. Az első, hogy amióta az emberek lázadó módon elfordultak Istentől, egyszerűen nem hajlandóak elfogadni azt az igazságot, amely napvilágra hozza igazságtalan tetteiket. Ők tehát az igazságot igazságtalansággal, avagy hamissággal nyomják el (Róm 1,18).

A második pedig, hogy az Isteni elleni lázadás az emberiséget kiszolgáltatottá tette evilág istenének az uralma, vagyis a Sátán előtt, aki az egész világot elhiteti (Jel 12,9). A Sátán elsősorban a hitetést használja fel annak érdekében, hogy az emberiséget uralma alatt tartsa. Amint e képességétől megfosztják, már csak egy dolgot lesz képes felkínálni: helyet maga mellett az örök tűz tavában!

A századok folyamán az emberi filozófia soha nem volt képes kielégítően meghatározni az igazság fogalmát. A Biblia viszont három választ is kínál. Először is, Jézus kijelentette, hogy Én vagyok az igazság. (Jn 14,6). Másodszor, amikor a Megváltó az Atyához imádkozott, így szólt: A te Igéd igazság. (Jn 14,7) Harmadszor, János apostol írja: A (Szent) Szellem igazság. (1Jn 5,6).

A szellemi szférában tehát az igazság három koordinátája létezik: Jézus, a Szentírás, és a Szent Szellem. Amikor e három együtt van, nem kétséges, hogy eljutottunk az igazsághoz, mégpedig az abszolút igazsághoz. Azonban fontos megvizsgálnunk mindhárom koordinátát, mielőtt bármilyen következtetésre jutnánk. Minden szellemi témával kapcsolatban fel kell tennünk három kérdést: Valóban Jézust képviseli? Összhangban van a Szentírással? Bizonyságot tesz róla a Szent Szellem?

A történelem során az Egyház számos hibát és hitetést kiküszöbölhetett volna, ha mindig megvizsgálja az igazság mindhárom koordinátáját. Nem elég, ha egy tanító Jézusról, mint tökéletes erkölcsi példáról vonzó képet fest. Az sem, ha egy pásztor igeversek sortüzét zúdítja gyülekezetére, vagy ha egy evangélista a természetfeletti érdekfeszítő bemutatásával kápráztatja el a hallgatóságot. Mielőtt bevennénk azt, amit igazságként tálalnak, ügyeljük rá, hogy mindhárom koordináta helyén van-e, vagyis Jézus, a Szentírás és a Szent Szellem.

Az igazság bemutatásakor a Szent Szellemnek különösen az a feladata, hogy bizonyságot tegyen. „A Szellem az, aki bizonyságot tesz.” (1Jn 5,6 angol ford. alapján) A Szent Szellem tesz bizonyságot Jézusról, mint Isten örökkévaló Fiáról, aki bűneinkért tökéletes áldozatként vérét ontotta a kereszten.

Charles Wesley szavaival élve:

A Szellem mindig ezt mondja a vérre: Istentől születtél, testvérem!

A Szent Szellem szintén bizonyságot tesz az igazságról és a Szentírás hatalmáról, amint arról Pál is írt a Tesszalonikiben élőknek: „Hogy a mi evangéliumunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem isteni erőkben is, Szent Szellemben is, sok bizodalomban is” (1Tessz 1,5)

Ananiás és Zafira

Nem jöhet létre semmiféle kompromisszum a Szent Szellem, aki az igazság Szelleme és a Sátán között, aki hazug és a hazugság atyja (Jn 8,44). Ez az ellentét drámaian mutatkozott meg az ősegyházban, amikor Ananiás és Zafira hazudtak a gyülekezetnek felajánlott pénzükkel kapcsolatban. Azt állították, hogy eladott birtokuk teljes árát beadták, holott annak egy részét visszatartották. Azonban a Péterben lakozó igazság Szellemét nem tudták megtéveszteni. Az apostol azzal vádolta Ananiást, hogy nem csupán embereknek, hanem magának a Szent Szellemnek hazudott, aki nem más mint a színtiszta igazság Szelleme.

„Mondta pedig Péter: Ananiás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet és a mezőnek árából félre tégy? Nemde megmaradva neked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért, hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek. Hallva pedig Ananiás e szavakat, lerogyott és meghalt; és mindenkiben nagy félelem támadt, akik ezeket hallották.” (Csel 5,3-5)

Három óra múlva eljött Zafira és megismételte ugyanazt a hazugságot. Férjéhez hasonlóan ő is életével fizetett érte. Ananiás és Zafira voltaképpen a képmutatás, vagyis a vallásos tettetés bűnét követték el. Azt színlelték, hogy nagylelkűbbek és elszántabbak az Úr iránt, mint amilyenek valójában voltak. Jézus a legszigorúbb intéseket erre, a kor vallási vezetőiben is leledző bűnre tartogatta. A Máté 23-ban hétszer mondta nekik, hogy Jaj nektek képmutatók!

Mi a képmutatás?

Az angol képmutató szó, a hypocrite egyenesen a görög hüpokritesz szóból származik, aminek a jelentése színész. A szóban benne van a képmutatás lényege, a vallásos színészkedés. Vallásos körökben valószínűleg nincs még egy ilyen gyakori bűn. Sőt, némely vallás egyenesen megköveteli.

Amikor az emberek bizonyos vallási épülethez közelednek, egész magatartásuk megváltozik. Felhagynak a természetes, szabad, nyílt viselkedéssel. Mintha valami láthatalan görcs állna beléjük. Úgy érzik, kötelező feltenni a vallásos maszkot. A vallás különféle ágazatai megkövetelhetik e maszk viselését, viszont nagyon ritka az olyan vallás, amelyik hagyja, hogy az ember valódi önmaga legyen.

Amikor a prédikátor elítél bizonyos bűnöket, az ilyen emberek kötelességtudó Ámen! felkiáltással reagálnak. Azonban a templomon kívül elkövetik ugyanazokat a bűnöket, méghozzá csipetnyi lelkiismeret-furdalás nélkül. Amikor hangosan imádkoznak, hangszínük jellegzetesen elváltozik és gyakran külön imaszókincset használnak. Nem jut eszükbe, hogy vajon egy apa mit érezne, ha a gyermeke ilyen mesterséges nyelvezettel szólítaná meg, vagy természetellenes viselkedést venne fel a hatás kedvéért.

A Biblia Istenének nincs ideje a képmutatókra. Ez egyértelműen kitűnik Jób történetéből. Jób három barátja ontotta magából a vallásos közhelyek tömkelegét. Lényegében azt mondták, hogy Isten mindig megáldja az igazakat, akik soha nem szenvednek jogtalanul. Vagy másképpen: Isten mindig elítéli a gonoszokat, akik soha nem bővölködnek. A történelmi tények viszont azt mutatják, hogy ez nem igaz, hanem vallásos maszlag! Másrészt Jób teljesen őszinte volt. Ő magában úgy nyugtázta, hogy Isten nem bánik velem igazságosan. Semmit nem tettem, amivel mindezt kiérdemelhetném. De, még ha meg is öl, bízni fogok benne.

A Jób 42,7-ben Isten értékelte Jóbnak és barátainak magatartását. „Az (Úr) szólt a Témánból való Elifáznak: Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám, Jób.” Érdemes feltenni magunknak azt a kérdést, hogy ez a vallásos hozzáállás mennyiben különbözik Ananiás és Zafira életet követelő bűnétől?

Az igazság pillanata

Dávid király, karrierje egy adott pontján két szörnyű bűnt követett el. Előbb házasságtörést Betsabéval, aki szomszédjának, Uriásnak volt a felesége. Majd bűnét elfedezendő, kieszközölte Uriás halálát.

Dávid nyilvánvalóan azt gondolta, hogy mindezt megengedheti magának. Továbbra is a megszokott módon imádta az Urat. Még mindig a királyi palotában élt. Kívülről semmi nem változott meg mígnem Isten küldöttje, Nátán próféta szembesítette Dávidot bűnével. Abban a pillanatban, ahogy ez megtörtént, Dávidnak döntenie kellett örök élet és halál között. Isten kegyelméből jól reagált. Nem mentegetőzött, nem próbálta meg takargatni tettét. Bűnt követtem el ismerte be. (2Sám 12,1-15)

Később, az 51. zsoltárban Dávid megvallást tett és kegyelemért kiáltott. A hetes és a nyolcas vers is az íme szóval kezdődik, ami egy lényeges igazság hirtelen felismerését fejezi ki. Íme, szól a hetes vers, én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám. Dávid nem csupán arra döbbent rá, hogy ő maga micsoda bűnöket követett el, hanem valami olyanra is, amit kizárólag az igazság Szelleme képes kijelenteni: Ádám minden egyes leszármazottjában benne lakozik az örökölt bűn borzasztóan gonosz ereje.

A nyolcas versből kiderül, hogy Isten csak minek alapján ad szabadítást a bennünk lakozó bűn erejétől: „Íme, te az igazságban gyönyörködsz, amely a benső részekben van" (angol ford.). Dávid még a bűne után is a királyi szerepéhez illő viselkedés külső jegyeit mutatta. Azonban ekkor hatalmas szakadék tátongott külső magatartása és szívének belső állapota között. Képmutatóvá vált és egy olyan szerepet kezdett játszani, ami már nem egyezett azzal, ami a szívében volt. Erre csupán egy gyógymód létezett: őszinte megvallás és megtérés teljes szívből.

Virágvasárnaptól nagypéntekig

Van egy igazság, ami az egész Bibliát áthatja: Isten soha nem fog kompromisszumot kötni a bűnnel. Ezt remekül példázza Jézus életének két napja: virágvasárnap és nagypéntek.

Virágvasárnap Jézus nemzeti hősként vonult be Jeruzsálembe a galileai Názáretből való prófétaként. (Mt 21,11). Az egész város szívesen fogadta. Könnyedén félreállíthatta volna ádáz ellenségeit, a vallási vezetőket, és megalapíthatta volna királyságát. Az emberek erre vágytak. Ő mégis mást választott. Öt nappal később elutasítottan és meztelenül függött a kegyetlen kereszten. Miért? Mert Isten soha nem fog kompromisszumot kötni a bűnnel és egyedül Jézus keresztáldozata által lehetett elbánni vele.

Manapság sok keresztény beszél ébredésről és imádkozik érte. Gyakran figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy van az ébredésnek egy olyan gátja, amit nem lehet megkerülni. Ez pedig a bűn. Amíg a bűnnel le nem számolunk, valódi ébredés nem fog bekövetkezni. És a bűnnel egyféleképpen lehet leszámolni: „Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer." (Péld 28,13).

Őszintén szólva, korunk egyházának több szekciója tele van elfedezett bűnnel. Íme néhány azok közül, amelyeket a keresztények gyakran igyekeznek takargatni:

1. Gyermekek fizikális, érzelmi vagy szexuális molesztálása.

2. Megszegett házastársi eskük.

3. Etikátlan pénzkezelés.

4. A pornográfia szenvedélye. (Elképedve fedeztem fel, hogy ez milyen gyakori a gyülekezeti vezetők körében.)

5. Mohóság fizikai vágyaink túlzott mértékű kielégítése.

Isten erre két dolgot ajánl. Az egyik a bűn megvallása, a másik annak elhagyása. Általában nem valami könnyű megvallani bűneinket. Még sincs más megoldás. „Ha megvalljuk bűneinket, Ő hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól." (1Jn 1,9). Isten azt soha nem ígérte, hogy olyan bűnöket megbocsát, amelyeket nem vagyunk hajlandóak megvallani. De a megvallás önmagában nem elég. El is kell hagynunk a bűnt. Szilárdan el kell határoznunk, hogy többé nem követjük el a már megvallott vétkeinket. Érdemes megfogadnunk azt a fajsúlyos tanácsot, amit Dániel adott Nabukodonozor királynak. és vétkeidtől igazság által szabadulj (Dán 4,24). Az igazság és a bűn között nincs középút. Minden igazságtalanság bűn. (1Jn 5,17) Amiben nincs igazság, az bűn.

Nehéz döntés előtt állsz?

Ha e levél arra késztet, hogy megkérdőjelezz az életedben eddig elfogadott dolgokat, illetve rájöttél, hogy bizonyos területeken engedetlen vagy, tárulkozz fel az igazság Szelleme előtt! Ő készen áll, és hajlandó a segítségedre lenni.

Derek Prince

Forrás: www.miujsag.hu